

[Sønderby]

det andet, hvorefter vi kan tage stilling til projekterne. Men hvis vi ikke giver kommunerne lov til at gennemføre forsøgene, får vi ikke undersøgt de spørgsmål, som fru Jane Oksen omtalte her, for ministeren kan jo ikke svare på, om det er et problem i Ringkøbing Amt for de gamle at komme hen til deres huse, hvis man ikke gennemfører det frikommuneforsøg. Det kan vi først tage stilling til, når vi har lavet forsøget.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Som jeg nævnte i mit indlæg, finder vi forsøget i Ringkøbing Kommune ganske uforsvarligt, fordi forslaget indebærer en ansvarsflygtigelse. Det kan ikke nytte noget, at vi laver nogle forsøg, som medfører, at der sker et eller andet – f. eks. at en eller anden brækker benet på grund af det – for hvem har så ansvaret? Vi vil selvfølgelig gerne se på spørgsmålet under udvalgsarbejdet og prøve at trække nogle eksempler frem, men jeg tror ikke, vi kan støtte det, for vi er bange for, at man ikke kan placere ansvaret for det, der sker, hvis man godkender det forsøg.

Marianne Jøved (RV):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at partiet Venstre og partiet Det Radikale Venstre på dette område er temmelig enige. Jeg kunne stort set tilslutte mig, hvad hr. Sønderby har sagt om de principielle holdninger til frikommuneforsøg. Vi er nok også de to modigste partier i dette Folketing, når det drejer sig om at sætte forsøg i gang, og i hvert fald skal jeg huske at holde Venstre fast på disse gode tanker ved andre lejligheder.

Jeg vil kommentere enkelte af forsøgene. Hvad angår Ringkøbing Kommunes ønske om at lave forsøg med hensyn til renholdelse af særlige typer veje, svarer det jo stort set til, hvad der er gældende for private veje, og derfor er der ikke basis for den argumentation, fru Jane Oksen kom med. Men det er selvfølgelig noget, der kan belyses under udvalgsarbejdet – det er jo det, udvalgsarbejde er til.

I Odense ønsker den dygtigt socialdemokratisk ledede kommune at delegere kommunalbestyrelsens kompetence til at fastsætte takster for skolefritidsordninger ud til skolebestyrelserne – i øvrigt en kompetence, som Folketinget

overhovedet ikke kan have indflydelse på – og det sætter man altså fra Socialdemokratiets side herinde i Folketinget et meget stort spørgsmålstegn ved. Dette fatter jeg ikke logikken i.

Bornholms Amt ønsker en forsøgsordning vedrørende tilskud til medicin. Det støtter Det Radikale Venstre også; vi er dybt interesseret i at få kulegravet hele det område for at se, om man kan finde andre systemer end det, der kendes i dag – et system, som vi ikke finder er tilfredsstillende.

Vedrørende folkeoplysningsloven er der to forsøg. Begrundelsen for at have dem med er jo, at de er påbegyndt, før loven blev vedtaget, og derfor mener vi, det er rimeligt, at kommunerne får lov til at gøre disse forsøg færdig, selv om vi som sagt fik en helt ny lov på området lige før sommerferien.

Principielt vil jeg gerne fastholde og understrege, at Det Radikale Venstre gerne giver kommuner muligheder for at prøve nye ideer og andre løsningsmuligheder – gerne forskellige løsningsmuligheder – end Folketinget i sin visdom oprindeligt har tænkt på. Vi har faktisk en grundlæggende tro på, at der kan tænkes tanker – også ansvarlige, kreative, fornuftige og ordentlige tanker – uden for dette Folketing. Det vil vi gerne støtte; vi synes, det er en opmuntring, at mange kommuner prøver at finde andre måder at løse deres opgaver på, end vi har kunnet blive enige om herinde.

Jeg vil ikke sætte mig imod, at vi skal have alle ansøgningerne i udvalget, men da vi jo får papirer i stakkevis, vil jeg bare advare imod, at vi fordyber os så meget i den type papirer, at vi aldrig når frem til det egentlig politiske. Når jeg specielt er betænkelig, er det, fordi jeg hørte argumentationen for at få de ansøgninger at se på forhånd, så kunne man se kommunernes begrundelser. Så så jeg straks i ånden, at vi sad og skulle give hinanden karakterer, ikke mindst kommunerne, for deres begrundelser. Det er jo egentlig underordnet, hvilke begrundelser der ligger bag ønsket om at gøre tingene anderledes i en enkelt kommune. Lad dog kommunerne afgøre det selv; lad befolkningen i kommunerne bestemme, om de vil prøve nye veje eller ej på de områder, som de nu er optaget af at finde løsninger på. Det kan da ikke være Folketingets opgave at sidde her og gang på gang fortælle vores partikolleger ude omkring i kommunerne, at de faktisk ikke har forstand på det